

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 143 (4336)

Anykščiai

1981 m. gruodžio mėn. 5 d.

Kaina 2 kap.

INTENSIVINTI LIAUDIES ŪKĮ, DIDINTI JO EFEKTYVUMĄ

Iš Lietuvos KP CK plenumo

Optimistiškai nusiteikę, tvirtai tikėdami savo jėgomis, tarybiniai žmonės įgyvendina partijos XXVI suvažiavimo nubrėžtą didelių darbų programą. TSKP CK 1981 m. lapkričio plenumo nutarimai, draugo L. Brežnevo kalba plenumo dar padidino jų politinį ir gamybinį aktyvumą. Respublikos komunistai, visus darbo žmones didžiai įkvėpė toliau kelti liaudies ūkį draugo Leonido Brežnevo sveikinimas respublikai įvykdžius 1981 metų augalininkystės produkcijos pardavimo valstybei užduotį, gražus mūsų darbo įvertinimas iš TSKP CK lapkričio plenumo tribūnos.

Gruodžio 2 d. Vilniuje įvykęs Lietuvos KP CK plenumas apsparsė respublikos partinės organizacijos uždavinius vadovaujantis TSKP CK lapkričio plenumo, draugo L. Brežnevo kalbos plenumo nurodymais. Taip pat buvo apsparsyti Lietuvos TSR 1981—1985 metų valstybinio ekonominio ir socialinio vystymo plano bei res-

publikos 1982 metų valstybinio plano ir valstybinio biudžeto projektai.

TSKP CK 1981 m. lapkričio plenumo nubrėžti pagrindiniai partijos uždaviniai ekonominio ir socialinio vystymo srityje visam vienuoliktajam penkmečiui, pažymėjo savo pranešime Lietuvos KP CK pirmasis sekretorius P. Griškevičius. Brandžioje socialistinėje visuomenėje didėja ekonominės ir socialinės pažangos ryšys, todėl svarbiausia vieta mūsų planuose užima socialinė programa. Daug padaryta keliant tarybinių žmonių gerovę. Tačiau yra ir sunkumų, ypač aprūpinant gyventojus mėsa, pieno produktais ir kai kuriomis kitomis prekėmis. Vienintelis kelias šioms problemoms išspręsti, pažymėta plenumo, — stabiliai ir veržliai vystyti liaudies ūkį, spartinti mokslinę, techninę pažangą ir ekonomikos intensyvumą, racionaliau naudoti gamybinį potencialą, visokeriopai taupyti visų rūšių išteklius ir gerinti darbo kokybę.

Pirmaeiliu vienuoliktajam penkmečiui uždavinys — gerinti aprūpinimą maisto produktais, stabiliai vystant žemės ūkį. Šiais metais respublikoje išaugintas neblogas kai kurių žemės ūkio kultūrų derlius. Tačiau ne visuose baruose pasiekta tiek, kiek planuota. Grūdų surinkta tik 76 procentai numatyto kiekio. Lėtai gerėja padėtis gyvulininkystėje, atsiliekama vykdanti 1981 metų mėsos ir pieno pardavimo valstybei užduotis.

Ir tai ne vien kelerių pastarųjų nepalankių metų išdava. Panašias sąlygas turinčiuose rajonuose vienas iš hektaro priklauso po 20 centų ir daugiau grūdų, kitur — tik po 12—14 centų, vieni rajonai padidino gyvulininkystės

nubėgė iš pėlos

Atkaklius mūšius prisiminus

Kam teko dalyvauti Maskvos mūšyje, tas niekada jo nepamirš. Kai mintim grįžtu į keturiasdešimt pirmųjų rudens ir žiemą, tartum iš naujo pergyvenu tą džiaugsmingą įtampą, kurią pergyvenome tuomet mes, 201-osios latvių šaulių divizijos kariai, gruodžio 3 dieną išklausę įsakymą apie divizijos įjungimą į pirmąją smogiamąją armiją, besikaunantią prie Maskvos Klino kryptyje. Nors sunkiame atsitraukimo kelyje buvome patyrę karo baismus ir žinijome, kad po kiekvienos mūsų dienos daug kam nebepatekes saulė, nors Tarybinio informacijų biuro pranešimuose dar tebebuvo kalbama apie įnirtingus gynybinius mūšius, bet jautėme, kad mūsų daliai skirtos puolamosios kautynės. Tas kėlė dvasią, žadino ryžtą. Visur matėsi linksmi veidai. Visi tikėjome, kad slojės į mūsų junginys garbingai atliks savo pareigą, padės vyti okupantus iš Tėvynės žemės, kad kiekviena diena artins mus prie paliktų Latvijos, Lietuvos ir Estijos kaimų ir miestų.

Netruko atbildėti divizijos ešeloni nuo Gorochoveco iki Pamaskvės. Rodėsi, kad ryt-

TSRS
60-MEČIUI —

60 spartuoliško
darbo savalėp!

4-oji savaitė:

Maskvos mūšio 40-mečiui

MŪŠIS PRIE MASKVOS

Liaudis niekada nepamirš šauniųjų Maskvos gynėjų žygdarbių Didžiojo Tėvynės karo metais. Praėjo 40 metų nuo to laiko, kai pirmosios pasaulyje socialistinės valstybės sostinės priegose prasidėjo mūsų tapęs mūsų Pergalės aušra.

Fašistinės Vokietijos strategai Maskvą paėmimą laikė vienu iš svarbiausių savo puolamųjų operacijų tikslų, tikėdamiesi, kad tai demoralizuos tarybinius liaudies Tarybų Sąjungą kapituluoti. Hitlerinės kariuomenės puolimo plano kodinis pavadinimas buvo „Tafelinas“. Pulsi Maskvą buvo pavesta „Centro“ armijų grupė. Rugsėjo pabaigje joje buvo 1800 tūkstančių žmonių, 1700 tankų, daugiau kaip 14 tūkstančių pabūklų ir minosvaizdžių, 1290 lėktuvų, arba 42 procentai hitlerinės kariuomenės Tarybų Sąjungos ir Vokietijos fronto, 75 procentai tankų, 33 procentai pabūklų ir minosvaizdžių.

Fašistai grobikai pradėjo pulsi Maskvą 1941 metų rugsėjo 30 dieną. Priešininė pranašė su juo kovojančią tarybinių kariuomenę gyvą jėgą — 1,4 karto, artileriją — 1,8, tankais — 1,7, lėktuvais — 2 kartus. Pagrindinių smūgių kryptimis šis pranašumas buvo dar didesnis.

Įnirtingi mūšiai vyko nuo Volgos aukštupio iki Kursko srities. Būdamas pranašesnis žmonėmis ir technika, priešas pralaužė mūsų kariuomenės gynybą.

Tėvynės sostinei iškilęs pavojus mobilizavo visą tarybinę liaudį. Partijos raginimu fronte ir užnugaryje viskas tarnavo šūkiui: „Maskvos neatiduosime!“ Tarybiniai kariai, rodydami mūsų didžiulį atkaklumą, narsumą, neregėtą didvyriškumą, sulaukė fašistų vokiečių kariuomenę, kuri veržėsi prie Maskvos, vargino ir sekinė ją spalio ir lapkričio mėnesiais vykusiose gynybinėse kautynėse. Sostinė gy-

nė visa šalis. Čia buvo permetama kariuomenė iš Sibiro, Vidurinės Azijos, Tolybių Rytų, nesibaigiančiu srautu buvo gabenami ginklai, žaudmenys, maisto produktai, medikamentai. Gint ginklo miesto stolo maskviečiai liaudies savignos divizijose ir naikintųjų batalionuose, partizanų būriuose, fabrikuose ir gamyklose jie kalė pergale. Vokiečių fašistų kariuomenės puolimas įstrigo prie Maskvos slenkčio. Gruodžio 5—6 dienomis tarybiniai kariai perėjo į lemiamą kontrpuolimą, kurio dėka priešas buvo išvytas iš Maskvos ir kai kurių kitų sričių teritorijos.

Maskvos mūšis pagal tarybinės kariuomenės kovos veiksmų pobūdį skirstomas į du laikotarpius: gynybinį (1941 metų rugsėjo 30 d. — gruodžio 4 d.) ir puolamąjį, kurį sudaro du etapai — kontrpuolimas (1941 metų gruodžio 5 d. — 1942 metų sausio 7 d.) ir bendras tarybinės kariuomenės puolimas (1942 metų sausio 8 d. — balandžio 20 d.). Bendras mūsų kariuomenės puolimas baigėsi didžiausios vokiečių fašistų kariuomenės grupuotės — „Centro“ armijų grupės — sutriuškinimu.

Pergalė prie Maskvos prasižėdė esminis posūkis kare. Tarybinė Armija perėmė strateginę iniciatyvą iš priešų, išskleidė prasimanymus, kad hitlerinė kariuomenė yra nenugalima. Galutinai žlugo liūdnai pagarsėjęs „žaiškos karo“ planas. Šlovingos pergalės aidas nuskambėjo visame pasaulyje, žadindamas tautų širdyse vilį, kad hitlerinė Vokietija bus visiškai sutriuškinta.

Didvyriškumu, pasiaukojimu darbu maskviečiai iškovoję savo miestui miestą didvyrio vardą. Gausindami Maskvos gynėjų šlovę, šiandien jie žengia pirmosiose komunizmo kūrėjų gretose.

— Sumanus laukininkystės brigados vadovas, turi autoritetą kolūkiečių tarpe, — taip atsiliepiama Svėdasų kolūkyje apie Juozą Ioanuską. Trys dešimtmečiai jis gyveno ir dirbo būliniškų ir kelių aplinkinių kaimų gyventojų džiaugsmams ir rūpesčiams.
J. JUNEVIČIAUS nuotrauka

BRONIUS PUTEIKIS
Didžiojo Tėvynės karo
veteranas

poryt jau akis į akį susitiksim su priešu. Bet sužinojome, kad divizija įjungta į 33-ąją armiją, besikaunantią Naro-Pominsko kryptyje.

Kariai nekantravo. Ta neregėta kovinga nuotaika buvo suprantama: viena, prasidėjo Raudonosios Armijos puolimas, vokiečių triuškinimas ir vijimas iš Pamaskvės, o antra — kiekvienas iš dešimties su viršum tūkstančių divizijos karių turėjo ir asmenines sąskaitas su fašistiniais okupantais. Pirmąją kovos krikštą mūsų 191 šaulių pulkas gavo Kotovo-Jelagino rajone. Čia mūsų ištėsė iki gruodžio 26-osios. Atakavom priešą per gilų sniegą, spiginant šalčiams. Narsiai mušėme fašistus, bet ir patys už kiekvieną laimėjimą mokėjome kraują. Čia buvo sužeistas 201-osios latvių šaulių divizijos vadov pulkininkas Veikinas. Žudivizijos komisaras Birziti daug puikių kovos draugų

Aniutino, Dobrygino, Redkino, senovinis rusų Borovskio miestas — tai vis vieto

ves, kuriose kartu su latvių šauliais teko triuškinėti priešą keturiasdešimt pirmųjų gruodžio ir keturiasdešimt antrųjų sausio mėnesiais. 191 pulkas, iš pradžių vadovaujamas papulkininkio Varkalno, o jam susirgus, pakeitusio jį kapitono Kincio, įnešė į vokiečių sutriuškinimo prie Maskvos istoriją deramą indėlį. Ne veltui 201 latvių šaulių divizija už šį, o taip pat kitus šaunius žygdarbius tapo 43 gvardijos latvių šaulių divizija.

Paskutinės kautynės prie Maskvos, kuriose teko dalyvauti, buvo vaduojant didelį Fedotovo kaimą. Kaimo prieigas pasiekėme sausio šeštosios naktį miškais ir rytmetį netikėtai per gilų snie-

Skiriama šlovingam jubiliejui

Neseniai įvykusiame Kavarso tarpukinio susivienijimo pirmųjų komjaunimo organizacijų sekretorių tarybos posėdyje buvo pritarta „Svyturio“ kolūkio komjaunuolių iniciatyvai surengti politinės-patriotinės dainos konkursą, skirtą arčiau žymiam jubiliejui — TSRS 60-osioms įkūrimo metinėms.

Susivienijimo mastu šis renginys numatomas surengti ateinančių metų sausio 15 dieną — Lietuvos komjaunimo įkūrimo metinių išvakarėse. Konkurso nuostatai pateikti ūkių pirmųjų komjaunimo organizacijų sekretoriams.

Eug. Snloka

INTENSIVINTI LIAUDIES ŪKĮ, DIDINTI JO EFEKTYVumą

atka lais ipust.

tės produktų gamybą palyginti su atitinkamu pernykšiu laikotarpiu, kiti — sumažino.

Labai svarbu visiškai įvykdyti ankstesnio plenumo nutarimus dėl pašarų bazės sustiprinimo. Su šia pagrindine problema yra susiję ir kiti žemės ūkio vystymo klausimai.

1982 metais planuojama gauti gerokai daugiau negu šiemet bendrosios žemės ūkio produkcijos, grūdų, padidinti mėsos ir pieno pardavimą valstybei. Šiems sudėtingiems uždaviniams išspręsti reikia didelio partinių, tarybinių, žemės ūkio organų organizacinio ir praktinio darbo, maksimalių kiekvieno ūkio vadovo bei specialisto, kiekvieno kaimo dirbančio žmogaus pastangų. Ypač svarbu atsivelti į pirmųjų patyrimą, mokslo rekomendacijas, padaryti išvadas iš ankstesnių klaidų, būti nuolat pasiruošusiems įveikti bet kokius sunkumus ir pasiekti stabilius rezultatus visuose žemės ūkio gamybos baruose.

Mūsų sąlygomis patikimiausiai padeda atsispręsti orų užgaidoms žemių mitoravimas. Didelį drėgnų ir pelkėtų žemių plotai jau paversti potencialiai derlingais, sudaro svarbiausią mūsų žemdirbystės gamybinį fondą. Plenumas paragino dalykiškai paremti Prienų rajono žemdirbių ir melioratorių iniciatyvą, aktyviai siekti, kad melioracijai išleistos lėšos duotų maksimalią naudą. Kaip tik šioms žemėms, jų tarpe ir kultūrinėms pievoms bei ganykloms, pirmiausia turi būti skiriamos mineralinės trąšos. Siekiant gerų, stabilių derlių, labai svarbu visiškai įgyvendinti ankstesniame plenumo numatytas priemones organinių trąšų kaupimui ir naudojimui pagerinti.

Plenumas paragino žemės ūkio darbuotojus sėkmingai užbaigti ūkinius metus, užtikrinti gerą gyvulių žiemojimą, rūpestingai ruošis naujiems ūkiniams metams. Iki metų pabaigos galima ir reikia realizuoti visą linų produkciją. Neatidėliotina žemdirbių pareiga — baigti javų sėklos ruošimą, kiekviename ūkyje apsirūpinti ankštinių kultūrų ir žolių sėkla, laiku ir gerai sutaisyti technika, žiemą aktyviai ruošti mechanizatorius, kelti jų kvalifikaciją.

Labai svarbu kuo daugiau pagaminti ir parduoti valstybei gyvulininkystės produkcijos, ypač mėsos ir pieno, nepažeisti ateinančių metų gyvulininkystės pamatų. Didesnį stambiųjų ir sultingųjų pašarų kiekiai, taupiai ir sumaniai juos naudojant, leidžia ne tik išsaugoti, bet ir padidinti karvių skaičių, primelžti daugiau pieno negu praėjusią žiemą, realizuoti gerai imitusių galvijų prieauglį. Kad dėl koncentratų stokos būtų kuo mažiau realizuojama nedidelio svorio kiaulių, jų šėrimui reikia plačiau naudoti šakniavaisius, bulves, žolės ir spyglių mišrus, pramonės ir maisto atliekas. Intensyvinti nenėji-mą. Kiaulių reprodukcija turi būti taip sutvarkyta, kad pavasarį gautume kuo daugiau

paršelių, kuriuos galima nusipirkti naujo darlauso pašarais ir šie ateinančių metų pabaigos realizuoti. Reikia taip pat maksimaliai išnaudoti gyventojų asmeninio pagalbinio ūkio galimybes, visokeriopai didinti šio sektoriaus prekių gamybą.

Industriinę liaudies vartojamų prekių gamybą per penkmetį numatoma padidinti maždaug penktadaliu. Suprantama, ypač bus stengiamasi daugiau gaminti pagrindinių maisto produktų ir geriau jais aprūpinti gyventojus. Lengvosios pramonės darbuotojams svarbiausia — gaminti didelę paklausą turinčią produkciją, plėsti jos asortimentą, gerinti kokybę. Vietinės pramonės ir kitos įmonės privalo geriau apinti gyventojus smulkia buitineis prekėmis, turizmo bei sporto inventoriu, padargais asmeniniams pagalbiniams ūkiui, sodininkystei ir daržininkystei. Spręsdami šiuos klausimus, įmonės ir

susivienijimai turi labiau kooperuoti savo pastangas, plačiau naudoti vietines žaliavas ir gamybos atliekas.

Reikia toliau plėsti ir tobulinti prekybą ir buitines paslaugas, ypač kaime. Lietuvos KP XVIII suvažiavimas išskėlė uždavinį, kad šį penkmetį kiekvienas ūkis turėtų gerai įrengtą valgyklą, parduotuvę, buitines tarnybos paviljoną arba kompleksinį priėmimo punktą.

Respublikos partinės organizacijos, statybininkų, visų darbo žmonių garbės reikalas laiku atiduoti svarbiausius penkmečio objektus: Ignalinos atominės, Kaišiadorių hidroakumuliacinės, Vilniaus trečiosios termofikacinės elektrinių pirmuosius parėjumus. Mažeikių naftos perdirbimo gamyklos antrąją dalį. Daug kapitalinių investicijų bus skiriama viešųjų ir privačių techninių tobulinimui ir rekonstravimui, agropromoninio komplekso vystymui, gyvenamųjų namų statybai kaime, pramonės šakoms, gaminančioms liaudies vartojamas

prekes. Statybininkų pareiga — atitinkamai pergrupuoti jėgas, užtikrinti, kad laiku būtų atiduoti visi planiniai objektai.

Partiniai organai, pirminės partinės organizacijos turi nuosekliai tobulinti politinį ir organizacinį darbą, nuodugniai aiškinti TSKP CK lapkričio plenumo išdavas, visokeriopai kelti pirminių organizacijų kovingumą, kiekvieno komunisto avangardinį vaidmenį. Jau pats laikas, įtraukiant plačias mases, ruošti socialistinius įsipareigojimus ir pasitikėjimus planui 1982 metams ir visam penkmečiui, mobilizuoti visas jėgas, kad deramai būtų sutiktas TSRS įkūrimo 60-metis, sėkmingai įvykdyti TSKP CK lapkričio plenumo nutarimai, 1982 metų ir viso penkmečio planinės uždavinys.

Plenumas pareiškė įsitikinimą, kad respublikos partinė organizacija, visi darbo žmonės sėkmingai įvykdys didingus planus, kuriuos nubrėžė partija.

(ELTA)

RAJONO LIAUDIES KONTROLĖS

KOMITETE

Įvykdyti linų pardavimo planą

Nors Levaniškio kolūkie kasmet išaugina gerą linų derlių, tačiau nuo 1978 metų neįvykdo valstybinių pluošto pardavimo planų, parduoda mažiau pluošto iš linų hektaro, negu vidutiniškai rajone.

Dėl nepatenkinamo produkcijos paruošimo realizacijai, blogėja produkcijos kokybė. Ūkyje nesirūpinama paruošti linų stiebelius. Jų pardavimo uždavinys pasiloviai neįvykdomas, nors taip realizuoti linus pelningiau: praėjusiais metais už valstybei parduotus stiebelius ūkis gavo 6408 rublius pelno, o šiaudeliai davė 9390 rublių nuostolio. Didesnė išaugintos linų produkcijos dalis kloyama, nors žinoma, kad, trūkstant darbo rankų, šiaudeliai nebus laiku pakelti, tinkamai surūšiuoti. Tai yra viena priežasčių, dėl ko linai Levaniškyje nuostolingi.

Siais metais visame 180 ha plote išaugintas vienas

geriausių linų derlių rajone, tačiau stiebelių gamybos uždavinys įvykdyta tik 80 procentų. Jų džiūvinimui ūkis neturi įrengtos džiovyklos. Kaip ir ankstesniais metais, dalis produkcijos paklota, o jos pakėlimas neleistinai suvėluotas. Lapkričio 10 d. 800 šiaudelių dar buvo nepakelti nuo 8 ha ploto. Apie 60 tonų linų šiaudelių yra likę lauke neparuošty realizacijai. Nemaža jų dalis jau netinkama.

Už neūkiškumą, tvarkant linų derlių ir valstybinio linų supirkimo plano nevykdymą rajono Liaudies kontrolės komitetas kolūkie valdybos pirmininkui S. Samšonovui pareiškė drausminę nuobaudą ir įpareigojo imtis priemonių, kad būtų užbaigtas linų sudorojimas ir įvykdytas jų pardavimo planas. Ūkio liaudies kontrolės grupė nurodė sustiprinti linų derliaus doravimo ir jų pardavimo plano vykdymo kontrolę.

Kontrolės, darbo viešumo priemonių apžiūra

Gruodžio 7—11 dienomis Anykščių kultūros rūmuose vyks rajono ūkių, įmonių ir įstaigų liaudies kontrolės grupių ir „Komjaunimo prožektoriaus“ būrių viešumo priemonių apžiūra. Apžiūrai bus pateikti liaudies kontrolės grupių stendai „Liaudis

kontroliuoja“ ir „Komjaunimo prožektorius“ būrių sieniniai laikraščiai.

Penktadienį, gruodžio 11 d. 11 val., įvyks seminaras liaudies kontrolės grupių ir „Komjaunimo prožektoriaus“ būrių darbo viešumo užtikrinimo klausimu, kuriame dalyvaus liaudies kontrolės grupių ir „Komjaunimo prožektoriaus“ būrių bei viešumo sektorių vadovai.

Po to bus apibendrinti apžiūros rezultatai.

„K. d.“ inf

Visų rajono propagandistų dėmesiai

Partinio, ekonominio, komunistinio darbo mokyklose šių metų gruodžio mėnesį reikia skirti 2 užsiėmimus TSKP CK lapkričio plenumo medžiagos nagrinėjimui.

Nagrinėjimo planas paskelbtas laikraščiuose „Tiesa“ lapkričio 28 d. ir „Kolektyvinis darbas“ gruodžio 3 d. numeriuose. Šios temos dėstyimui bus skirtos gruodžio 14 ir 28 dienomis per respublikinę televiziją rodomos laidos.

LKP ANYKŠČIŲ RK
POLITINIO SVIETIMO
KABINETAS

Anykštėno sėkmė

Neseniai Panevėžyje įvyko zonis konkursas geriausia degalinių užpylėjui ir šaltkalviui išaiškinti. Neblogai sekėsi varžybose anykštėnų atstovams — užpylėjai Marytei Skorochodovienei ir elektrosaltkalviui Jonui Ceponiui. Pastarasis, ypač gerai atlikęs praktiškąją uždavinį, iškovojęs teisę dalyvauti respublikiniame konkurse, kuris įvyks šį mėnesį Kaune.

K. Janušauskas

PARTINIO VADOVO VAIDMUO

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynu“ pirminėje partinėje organizacijoje, jungiančioje daugiau kaip 80 TSKP narių ir kandidatų į TSKP narius, sudarytos šešios cehinės partinės organizacijos.

Praėjusių ataskaitinių rinkimų susirinkimų metu cehinių partinių organizacijų sekretoriais, jų pavaduotojais buvo išrinkta dalis naujų žmonių, anksčiau nedirbusių šio atsakingo, nelengvo, tačiau garbingo partinio vadovo darbo.

Pirminės partinės organizacijos biuras daug dėmesio

skyrė ir skirs cehinių partinių organizacijų avangardinio vaidmens didinimui, rūpinasi cehinių partinių organizacijų sekretorių ir jų pavaduotojų mokymu.

Vykdančios perspektyviniame pirminės partinės organizacijos darbo plane numatytas priemones, suruoštas cehinių partinių organizacijų sekretoriams ir jų pavaduotojams seminaras. Apie cehinių partinių organizacijų uždavinius, vykdančią vienovę, penkmečio gamybinės uždavinys, organizuojant socialistinį lenktyniavimą, didinant darbo našumą, prane-

šimą padarė pirminės partinės organizacijos biuro narys. Susivienijimo direktorius J. Makštelė.

Apie ideologinio darbo gerinimą, vidinio partinio ir organizacinio darbo tobulinimą, įgyvendinant TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus, pranešimą padarė pirminės partinės organizacijos sekretoriaus pavaduotojai V. Mikulėnas ir B. Milaševičius.

Seminare dalyvavo ir kalbėjo pirminės partinės organizacijos sekretorius J. Jakimovas.

B. Pranaitis

Už visuomeninio turto apsaugą!

NERŪPESTINGUMO KAINA

Atėjo žiemos sezonas. Tad prasidėjus patalpų apšildymui ir intensyviam pašarų ruošimui, labai svarbu tinkamai eksploatuoti gyvulininkystės fermose esančius elektros kalorifierius, šiluminės generatorius ar vandens šildymo katilus. Tik kasdien šiuose įrenginiuose priežiūra sudarys saugias darbo sąlygas ir galima bus išvengti nelaimių.

Dar šių metų rugsėjo 15 dieną respublikos Vidaus reikalų bei Žemės ūkio ministerijos rekomendavo rajonų Žemės ūkio valdyboms ir Vidaus reikalų skyriams paveikti ūkių vadovams iki gyvulių žiemojimo laikotarpio pradžios įgyvendinti priemones, siekiant užtikrinti kelių kilti gaisrams. Tačiau kai kurių respublikos ūkių vadovai nepasirūpino saugiu gyvulių žiemojimu. Ten, kur nebuvo imtasi efektyvių priemonių, kilo gaisrai, padarę didžiulius nuostolius žemės ūkiui.

Dėl netvarkingos elektros instaliacijos šių metų spalio mėnesį kilo gaisras Ignalinos rajono Ceikonų kolūkie veršėdeje. Padaryta nuostolių daugiau kaip už 9 tūkstančius rublių.

Skaudžios nelaimės susilaukė ir Alytaus rajono Aloves kolūkie žemdirbiai. Čia kilęs gaisras karvidės pastogėje sunaikino daugiau nei 150 tonų šieno, 48 tonas šiaudų, smarkiai nuo ugnies nukentėjo ir karvidės pastatas. Gaisro priežastis —

trumpas elektros laidų susijungimas.

Tiriant gaisrų kilimo priežastis, paaiškėja, kad dažniausiai gaisrai žemės ūkio objektuose kyla dėl netvarkingos elektros instaliacijos, šilumą gaminančių įrenginių eksploatacijos pažeidimų, neatsargaus elgimosi su ugnimi bei kitų priežasčių.

Siais metais buvo kilę gaisrai ir Anykščių rajono Staškūniškio, Raguvėlės tarybinuose ūkiuose, M. Melnikaitės, Skiemonių, Surdegio kolūkiuose. Jie padarė žymių nuostolių šių ūkių žemdirbiams.

Patikrinus kai kurių Anykščių rajono ūkių priešgaisrinę būklę, buvo nustatyta nemaža negerovių. Štai Naujasodžio tarybinio ūkio Kunigiškių kiaušidžių katilinėse skystas kuras paduodamas ne per metalinius vamzdelius, bet prijungus guminius sujungimus: kuras liejasi tiesiog ant žemės, nes skysto kuro sistema nehermetiška. Ežerėnų kaime esančioje kiaušidėje ta pati bėda: kuras liejasi ant žemės, jis paduodamas per guminius takus. Čia skysto kuro bakas pastatytas visai arti — vos 2 metrų atstumu nuo kiaušidės pastato.

Žaibolaidžių žeminimui nutraukti, gyvulininkystės pastatai neaprupinti gaisro gesinimo priemonėmis bei priešgaisrinio inventoriu. Atrodo, ūkio objektuose lankosi šio ūkio vadovai, skyrių valdytojai, saugumo technikos inžinierius, kiti

žemės ūkio specialistai, tačiau jie nepasirūpino gyvulių saugumu. Toks aplaidumas, nerūpestingumas gali baigtis skaudžia nelaime.

Daug priešgaisrinio saugumo taisyklių pažeidimų tikrinimo metu buvo išaiškinta „Gintaro“ kolūkyje. Jau šios karvidės, grūdų sandėlyje, mechaninėse dirbtuvėse elektros lemputės neapsaugotos stikliniais gaubtuvais. Prie esamo priešgaisrinio vandens baseino neįrengtas privažiavimas priešgaisriniais automobiliais. Kartu su kalcio karbidu laikomas popierius, tepalutai skudurai, iš patalpų nevalomos susikaupusios degios medžiagos.

Nemaža pažeidimų išaiškinta, tikrinant „Aukštakalnio“, K. Staro, „Syturio“, M. Melnikaitės kolūkių priešgaisrinę būklę.

Žinoma, esama Anykščių rajone ir gražių pavyzdžių, bylojančių apie didelį rūpestį, skiriamą visuomeninio turto apsaugai.

Gerai organizuojama priešgaisrinė apsauga „Nevežio“, Cerniachovskio kolūkiuose. Čia pažeidimai tuojau šalinami. Cerniachovskio kolūkie priešgaisrinės sargybinės apsaugos viršininkas Bronius Jagdišanka, neįsi sulaukęs 19 metų amžiaus, stengiasi stropiai atlikti jam patikėtas pareigas. Instruktažai gyvulininkystės darbuotojams, kūrėkams, o prieš prasidedant šienapjūtei, instruktažai pašarų ruošėjams, valytojams, mechanizato-

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Ėjau į mokyklą ir sutikau Kristupą. Dabar ir pati nežinau, kodėl su juo nepasisveikinau. Pamiršti, rodos, negalėjau: kiekvieną sutiktą reikia sveikintis, pažįsti. Ar jo nepažįsti. O Kristupas mūsų kaimo žmogus, kaimynas. Gal laukiau, kada jis priartės, dėsia, kol eis pro šalį? Tuo tarpu Kristupas pakėlė kepurę:

— Labas rytas, Dangut.
— Labas rytas, — paskubom praleimėm, nukaitusi kaip pomidoras.

Kur matyta, kad suaugęs žmogus, jau žilais paausiais, pirmas vaiką sveikintų, dar kepurę pakeltų. Dabar, kai susitinku kokį žmogų, iš tolo sveikinuosi, kad vėl man nepadarytu gėdos. Ir Kristupą susitikti neretai tenka. Kelelis nuo jo trobos į vieškelį pro mūsų sodybą veda. Kristupas neturi įpročio pas kaimynus vaikščioti, eina tik didelio reikalo spiriamas. Tačiau, kai po žiemos atanka ežerai, sunku jam nusėdėti namie. Užsikabina ant peties ilga storokos drobės terbą, pasiima savo lazdyninę meškerę ir traukia prie kurio nors ežero. Kiurksor prie vandens, kol ateina laikas karvę melžti. Tuomet su ilga liauna meškere ant peties vėl parlinguoja namo.

Nelygus, rauptų išduobėtas veidas, rudai nudegęs saulėje, kepurė su didoku snapeliu giliai užsmaukta virš akių. Po ilga smaila nosimi ūsiukai kėpso. Ar tik ne nuo rūkymo parudavę? Aki užmetęs į jo gilų krepšį nieko nesuprasi, ką ir kiek jis ten nešasi. Niekad negirdėjau, kad jis būtų kam giręsis savo laimikiais.

— Aaa, čia pagavau kelius žuveliokus.

Atsakydavo ysiuomet taip pat, jei gu kas jį paklausdavo, ir dar mostel-davo ranka, lyg drovėtųsi šito savo pomėgio. O gal žinojo: pasišalpo kaimo žmonės iš jo mirkimo vandenį, laiko dykų dalyku, užsiėmimu iš neturėjimo ką veikti. Tačiau, kai kartą su mama užsuko me pas jį, Kristupas parodė kubiliuką, pilną prisūdytų žuvų, ir davė mums parąžauti, atnešęs ant lėkštės paguldytas dvi masinančias kvepiančias žuvis.

Kaip Kristupas ruošė rasią, kuriame mirko žuvis, ką jis ten dėdavo, niekas nežinojo, niekam iš to neaiškino. Tai buvo Kristupo

paslaptis. Tačiau jau nuo žuvų kvapo seilė tįso. Nežinau, ar buvau išalkusi, ar žuvis iš tikro buvo labai skani, bet aš kaip mat sušveičiau savąją, net ir galvą, kaulelius nučiulpiu. Vėliau pačios gardžiausios silkės man toli neprilygs šiloms sūdytom, kažkokiam rasale išmirktoms Kristupo žuvis.

Ne tik žuvis, bet ir pats

į prikalti seni aulai, arba krūvelė dantų grėbliui, arba ir visas grėblys. O vieną pavasarį atsirado inkilai. Su lantytais stogeliais, išpiešais langais inkilus varnėnams jis pakabino liepoje, o kitus — mažesnius — žvirbliams ir zylėms įtaisė kriaušėje ir senuose alyvų medžiuose, kurie augo prie pat trobos.

Nedidėlis

Kristupo sodas: dvi obelys, kriaušė, kelios vyšnios ir viskas. Bet jazminų, alyvų

medžių ir baltų — aplink visą trobą. Niekur jų tiek nėra, kaip čia. Ir ne krūmai, kaip kitur, o vis medžiai. Kai pražysta, taip ir norisi po šakas palaipioti, panardinti nosį į kvepiančias žiedų kekes viršūnėse.

Tačiau pavasariais mano akis labiausiai traukia ieva. Išsikerojusi pačiame sodo vidury, tiesiai priešais trobos duris. Niekur nėra ievų, nė vienoje sodyboje. Mūsų kaimo vienintelė ieva auga Kristupo kieme. Ji pirmoji paskelbia pavasarį. Dar nė viename sode joks medelis nesiruošia skleistis žiedų, o ieva, lyg iš padangės nusi-

leides debesėlis, jau visa balta balta. Jei vėjas iš tos pusės pučia, visas kaimas ievomis kvepia. Aš mėgstu tą stiprų ir gaivų kvapą. Man atrodo, jis viską, kas gyva, iš miego prikelia, o medžius ir žoles tarytum ragina: žydėkit, skubėkit, pavasaris, jau saulė šiltai spinduliais myluoja... Ir medžiai išgirsta. Pirmiausia kriaušės, vyšnios, paskui obelys.

Kai žydi ieva, kiekvieną vakarą Kristupas sėdi ant savo trobos slenkščio, nieko nei drožia, nei pina, tik rūko savo iš vyšnios gumbo pasidarytą pypkę, kuriai tabako palangėje kasmet prisiaugina, žiūri į ievą ir kažką mąsto. Kai pro jo sodelį vedusi vakarais namo avi su ėriukais, man vis norisi paklausti, kodėl jis taip sėdi ant slenkščio vienas, bet neįdrįstu.

Kartą paklausiau Agnieškos.

— Tai, sakai, sėdi? Vienas? Žiūri, kaip ieva žydi? Taigi. Niekio jau čia nepadarysi. Sėdės ir žiūrės. Toks jau žmogus, — lyg jai viskas būtų aišku, palingavo galya Agnieška.

Situose senutės žodžiuose aš nieko nesuigaudžiau.

— Matai, vaikeliai, čia tokia istorija. Tik tu dar mažas, nesuprasi.

Tačiau, kai aš ėmiau prašyti, kad ji papasakotų, senutė sutiko.

nekelta 4 pusl.

Janina Aleknavičienė

METAI

Apaugom metais
Kaip daktais.
Ir sunku
Pajudėt.
Nežinome, ar buvome
Gerai
Ir kur gerumą dėt.
Paliekam džiaugsmą
Džiaugdamiesi,
Išplūstame laimę.
Vildamiesi,
Kad ji atleis.
Dar laukiame
Dienos giedros.
Ar ji ateis?
Ar neprimes vienatvės
Prarastosios
Kaip kadais.

Stasys Judickas

Atels ir nuvilnys ruduo
Fanfarų skambesį, voratinkluos.

Aidai kelių dainuos
Iškaitinti laimingų pasagų.

Zolė vašku žydės
Ilgai — iki pavasario.
O paukščių trikampius lydės
Langu pageltę akys.

RIMANTAS ŠLIZYS

RUDENS LIETUS

Ar toks kaip gegužio
Rudens lietus? —
Nuo jo susigūžę
Užtrenkiam vartus...

Nuo jo pasislėpę
Už sienų pilkų,
Staiga pasilgstam
Zolėčių laukų

Ir paukščio giedorio.
Rasotų beržų...
Iš ilgesio korio
Varvėt pamažu

Į širdį tau ima
Birželio medus...
Kaip teska. Ar girdit? —
Rudenis lietus!

Ar jaučiat, kaip varva
Palaimos midus?
Numeskime šarvus,
Atverkim vartus!

ŠVENTOJI

Kiek amžių tu klegi, vingiuoji,
Kiek amžių spurdį po ledais?
Niekas tavo metų neskaiciuoja,
Tik viską tu meni, matai...

Matei baudžiauninkų žaizdofas
Rankas, padėtas ant vilnės,
Matei už duoną ir už žodį
Išeinančius keliais ugnies

Per sukilimą ir per karą...
Matei klastingus ir gerus,
Matei, ką darom, ko nedarom. —
Gali ir peikt, ir girti mus

Už mūsų darbą ir nedarbą,
Už pergalės, praradimus,
Už mūsų gedą, mūsų garbę,
Kurį mes saugom kaip namus...

O tu be balso nukvatoji,
Tylėdama apsiverki...
Galbūt užtat esi Šventoji,
Kad kaip žmogus esi kantrė!

NE ŽVAIGŽDELE KRINTA

Gal žaibai, gal žvaigždės krūto —
Emė kelias ir pražydo
Ryškiai raudonais žiedais...
Tu nelaukei niekad šito:
Tokio kelio, tokio ryto,
Iš žvilgi dabar kaita.

Nieks šitu žiedų nerinko,
Ir staiga žiedai pradingo, —
Tiktai liko jų vardai...
Ir žiūri — jau sninga, sninga...
O kodėl taip atsitinka? —
Stovi liūdnas ir mąstai.
Ir tau širdį sopa, gelia,
Kad nukrinta čia ant kelio
Ne žvaigždėlė iš aukštai...

BŪTIS

Tėvui

Aš tylėjau, tylėjau ilgai.
Virš manęs tavaravo laukai...
Neregėjau dar toliuos žvaigždės,
Negirdėjau dar savo širdies.
Nevadintas buvau dar vardu,
Tik pražydęs paparčio žiedu...
Bet jau laukiau, tikėjau tavim,
Kaip tikėjau gyvybės ugnim,
Kad po šitiek, po šitiek naktų
Mes stovėsime šioje kartu,
Kad iš žemės gilmės, nebūties
Tu pakelsi plakimą širdies,
Savo meilę atnešęs čionai...
Viskas buvo. Ir tu jau žinai,
Kad atėjęs gyventi, amžinai
Neišnyksi be ženklų nūnai,
Netylėsi gilmėj iš tiesų
Ir dainuosiu tu mano balsu,
Ir žiūrėsi tu mano akim,
Ir mylėsi tu mano širdim...
Mano rankom ieškosiu žiedų,
Sausi mylimą mano vardu...
Ir kartosies, kartosies čia vėl
Tu būties begalinėj srovėj...

EINU NE VIENAS

Plakas. Plakas. Girdi?
Gal beržų susipynusios šakos...
O gal tavo širdis,
Paskutinėj pavargus atakoj?
Plaka! Plaka! Girdžiu!
Ir ne beržo baltojo šakos!
Ir todėl aš jaučiu:
Dar nebus paskutinės atakos.
Ir spalva putinių
Man į širdį jau laša ir krenta.
Ir kol aš gyvenu,
Reiks ir tau, atsiminki, gyventi!
Dar reikės tau mane
Į ataką išmokyt pakilti
Ir ne vien krūtine —
Kaip kulkosvaizdžiu niekšus nutildyti.
Plaka! Plaka! Girdi?
Į ataką einu aš ne vienas.
Ir nors priešai kiti,
Bet žinau — reikalingas ir plienas,
Ir širdis nerami,
Su kuria tu ėjai į ataką.
Ir kuri ugnimi
Slandien mano krūtinėje plaka.

Sąjunginė Lenino komjaunimo premija šiemet paskirta Klaipėdoje gyvenančiam skulptoriui Regimantui Midvikiui. Ši aukštą pripažinimą jis pelnė už revoliucinio judėjimo dalyvio ir Didžiojo Tėvynės karo partizano Domo Rociaus portretą ir skulptūrą „Žemė, nepalik mūsų“.

Daug Regimanto Midviki kūrinių puošia Klaipėdą. Prie uostamiesčio lengvosios atletikos maniežo pastatyta grupinė skulptūra „Bėgikai“, „Žalgirio“ stadiono lankytojai geris pamo „Sportas“, prie miesto politklinikos

iš granito iškaltą skulptūrą „Gyvybės medis“. Gero įvertinimo susilaukė jo sukurta skulptūra „Martynas Mažvydas“.

NUOTRAUKIOJE: Lenino komjaunimo premijos laureatas Regimantas Midvikis prie Martyno Mažvydo skulptūros.

B. Aleknavičiaus nuotr. (ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. XII, 5

MEDINIAI PAUKŠČIAI

Atkelti iš „Lietuvos žinių“

— Mūsų kaime gyvena tokių Vanagysčių leva. Tėvai jau numirę. Brolis tėviškę pardavė, tai dabar nieko iš jo ir nebūna. Taigi, šitą leva Kristupas buvo įsižiūrėjęs. Graži merga, prigulni, o jau gyva. Pirmutinė ir prie darbo, ir ratelius eit. Juokdavo gražiai — dantis baltas, tik blizga, plaukai juodi... — lyg akys matydama, meliail nusispyso Agnieška. — O jau balselį turėjo, kai giedodavo, neatšiklaudavai. Rasi ir Kristupas neatšiklaudavai. Abu iš bėdų — tiko. Rodos, ir vestis jau ruošės, ir apie vestuves ejo kalba. Tik piršliai pamaisė. Atvažiavo iš labai toli. Nuo valako, ir išleido tėvai. Kur neišleis, jeigu nuo valako. — O kaip leva? Sutiko? — Nežinau gerai, bet gal ir leva, kai bagočius pasišovė, nubrokių Kristupą, kad bėdėnas. Tokie laikai buvo, — nutilo Agnieška, gal kažką apie savo gyvenimą užsigodijusi.

Bel aš neatlyzu: — O kas buvo paskui? — Kas ten bus, lėkėjęs leva, išvažiavo kraštan svieto, ir tiek, o Kristupas tadien išėjo miškan, parsinešė levos medelį ir pasisodino prieais duris. Seniai tai buvo, kur dar prieš karą. Matai, jau koks medis užaugo. Atsimenu, tada šnekėjo žmonės, kad Kristupas kažkam prastares: turės ir jis nuolaka, kuri jo nebevaliks. Taigi, va, kai pražysta leva, tai Kristupas gal savo leva regėjna jo trobon baltu veliumu apsigobusi. Ką čia gali ti- not, vaikel, ko iš sėdi ir žiūri. Žmogaus dūšion neįlisi. — atsiduso Agnieška ir vėl susimąstė apie kažką sava. Kai sužinojau šitą istoriją, leva pasidarė man lyg gyvas žmogus, lyg kas ta gražiąją leva šituo medžiū būtų pavertęs. Jeigu anksčiau, eidama pro šalį, kartais nusilauždavau žydinčią levos šakelę, šeiminkas leisdavo, tai dabar nebedrįsau levos skinti. Ne visada Kristupas sė-

dėdavo namie vienas. Atėdavo pas jį kas nors iš kaimynų. Kaip jie sakydavo, pasiūtiuoti, papolitikuoti. Kristupas buvo pasidaręs radiją ir klausydavosi užsidėjęs ausines. Taigi, jis žinojo viską, kas dedasi pasauly. Kaime radijo dar niekas neturėjo. Ypač daug kaimynų susirinkdavo pas Kristupą, kai pasklisdavo šnekos, kad nuo kito mėnesio pirmos ar penkioliktos dienos prasidės karas. Kristupas romiu veidu išklausydavo įsibaiminusių kaimynų šnekas, paskui balsiai nusijuokdavo ir tvirtai pasakydavo: — Nebus. Palikėkit manim, nebus. Klausau ir žinau, dar mane paminsit — nebebus karų. Žmonės jau užtektinai pasimokė su tais karais. Pagyvensit, patys pamatysit.

Nežinau, ar visi tuokart patikėdavo Kristupo žodžiais, bet kai praeidavo pirma ir penkioliktą, šnekėdavo: — Teisybė sakė Kristupas. Gal jau ir neber ko bijot. Jeigu šį kartą neiššnekėjo, tai ir kitąkart nebeiššnekės. Be reikalo duoną džiovintom. Dabar jau kita žinia traukė kaimo vyrus pas Kristupą. Pasklido šnekos apie kolūkius. Tai vienur, tai kitur jie susitvėrė. Ejo kaimynai, kaip jau buvo įpratę, pasitarti su Kristupu.

— Kai paklausai radijo, tai kaip tau atrodo, ar stot mums, ar geriau nestot. Gal pas mus dar ir nesteigs to kolchozo. Nei čia dvarų, nei čia didelių ūkininkų. — Bus ir pas mus. Reiks, vyrai, stot. Geriau stot. Pagyvensit, patys pamatysit, — kaip paprastai užbaigdavo Kristupas.

Šitąkart jau ne palengvejusia širdimi, kaip nuo žinių, kad nebus karo, o susirūpinę skirstydavosi į namus kaimynai. Juk niekas nežinojo, kaip ten bus tuose kolūkiuose.

Tačiau man įdomiausia buvo ne kalbos, o radijas, paslaptingos ausinės, iš kurių girdėjosi žmogaus balsas, liejosi muzika, ne armonikos, ne akordeono, o visiškai nauja, negirdėta, viliojanti, kaip

nežinomas, mano dar neatrastas pasaulis.

Pasiuntė mane mama už Kristupo nupintą krepšį nu- nešti jam kiaušinių. Įėjau į trobą ir vos pasisveikinti ne- pamiršau, kai išvydau, kas ant stalo. Ogi ten stovėjo neregėti, negirdėti paukščiai. Mediniai. Tačiau tokie gra- žūs, margi, spalvoti.

— Pažįsti, Dangul, kokie čia paukščiai? — pamatęs prie jų prilipusias mano akis, paklausė Kristupas.

— Ne, nepažįstu. — atsa- kiau, net nesupratusi, kaip juos galima pažinti, juk to- kių ryškiaspalvių aš nebu- vau mačiusi ir net nepagal- vojau, kad čia navaizduoti likrieji, kurie miške skraido. — Matai, šitas raudona galva ir raudona napilve, juodmargiais sparnais, — genys, — aiškino man Kris- tupas. — O šitas, — paki- lojo avištinį aukštą pasipū- tusių kuodų juodai rėžiuotą, — dututis.

— O čia kas? — paro- džiau patį didįjį, į juodą gai- dį nuleistas sparnais pana- šu paukšči.

Tamsus snapas buvo pra- žiotas, kaklas — violetinis, lamisai mėlyna išspūstus uodega ir ryškiai raudoni antakiai.

— Čia telervinas buru- liuoja, — patenkintas, naki- lojo ir dar kartą antžirėjo savo tvarinį Kristupas.

Miške ganydama karves, genį ir dūdūtį jau mačiau, tik tie buvo žymiai blyškes- nių spalvų, tačiau telervino nebuvo regėjusi.

— Dar padarysiu gandra, ant vienos kojos stovintį — pasigvrė Kristupas.

— O kodėl ant vienos? — Matai, sušalo koją, po vandenį braidvdamas, ir šil- do įtraukęs į plunksnas.

Šypsosi pro ūsus Kristu- pas ir dvi gelios linksmos raukšlės įsireizė abipus bur- nos, o nuo akių kampučių bėga smulkūs raukšlių spin- dulėliai.

Vieną rytą nubudusi išgir- dau virtuvėje Kristupo bal- są: — Ne kitaip. Čia ty, iš miš- ko darbas. Viena naktį su- varto grėvion. Sako, baik už kolhozus agituo, blogai bus. Tai, va, kai pradavėm pareiš- kimus į kolūki, ant manęs

ir atsigiežė. Matyt, iš visu- kampų žibalu apipylė, tik rū- bus nuo kartelės, suspėjau sugriebti...

— Taigi, kai atbėgom su kibirais, viskas jau ugnį. Su kibiru tokio gaisro nebeuž- gesinsi. — tai težio balsas.

Nieko nesupratau iš jų kalbos, tik užgulė kažkoks negerumas. Greitai apsirėn- giau ir įėjau į virtuvę.

Kristupas sėdėjo prie sto- lo neįprastai sveciuose — rankomis pasirėmęs galva, sakytum, kažką svarstydā- mas. Net pamiršo atsakyti į mano pasisveikinimą. Šalia stovėjo lėkštė su nebaigta valgyti kiaušiniene, arbatos puodelis. Matyt pusrėciavo pas mus.

— Signakt Kristupo troba sudegė. — pasakė man nu- siminusi mama.

— Kaip tai sudegė? — iš- karto negalėjau patikėti.

— Matyt, padegė kažkas ir sudegė. — dar kartą pa- aiškino mama.

— Ir mediniai paukščiai? — tik dabar supratau ir nu- sigandau.

— Ir mediniai paukščiai, Dangul. — Kristupas pakėlė galvą ir, kaip man pasirodė, pirmą kartą šį rytą nusispy- sojo. Liūdnai, gal vien aki- mis ir nuo jų begėnciais raukšlių spindulėliais. — Su- degė mediniai paukščiai, — pakartojo dar kartą lyg sau pami.

Pagyveno Kristupas kelias dienas pas mus, kol parda- vė karvę ir išvažiavo į di- delį miestą pas seserį. Išsi- kėlė visiškai. Taip ir nele- kom savo kaimynų. Ir nieko daugiau apie jį negirdėjau.

Kur stovėjo Kristupo tro- ba, dabar juodavo tik degė- sių krūva su įgriuvusia kros- nimi ir kaminiu. Apdegė ir alyvos. Prarijo liepsna ir in- kilus, gerai, kad paukščiai jau buvo išskridę. Ananglėjo ir vyšnios. Tik leva liko svei- ka sveikutėlė.

Žiūrėjau į juodus nuodė- gulių, pilkus pelenus, ku- riais virto Kristupo grėvion, radijas, spalvoti mediniai jo paukščiai, tokie neišpasaky- tai gražūs kuoduoti pūstau- degiai. Ju man buvo labai labai gaila. Niekas mūsų kaime paukščių jau neiš- droš...

tonų plieno per metus.

⊙ Baigta statyti Kedaros užtvanka netoli Alžyro sos- tinės. Dirbtiniame vandens telkinyje bus sukaupia 147 milijonai kubinių metrų van- dens. Kaip praneša laikra- tis „El mudžahid“, šis kie- kis patenkins sparčiai au- gancio miesto poreikius ve- riamam vandeniui iki 2000 metų.

⊙ Džamu ir Kašmire vals- tiijoje, Katros kalnų grandī- nės rajone, aptiktas didžiau- sias Indijos magneto tel- kiny. Jo atsargos sudaro vieną milijoną tonų. Katros kalnuose taip pat rasti gau- sius boksitų, akmens anglių ir kitų naudingųjų iškasenų tel- kiniai. (TASS-ELTA)

REGINAI

BURNEIKIENEI

Nuosirdžiai užjaučiame dėl ankstyvos mitymo iš- vello mirties. Minskai, Norvijo

Gintariečiai tarp geriausiųjų

Praėjusią savaitę Utenoje vyko respublikinė estrad- nių ansamblių apžiūra-konkursas „Aukštaitija-81“. Anyk- čiu rajoną atstovauti buvo patikėta rajoninės apžiūros nugalėtojams „Gintaro“ kolūkio savišvilkininkams.

„Gintaro“ kolūkio vokali- nis-instrumentinis ansamblis skaičiuoja septintus savo gy- vavimo metus. Nuo pirmo- sios kolektyvo susibūrimo dienos jame tebedalyvauja broliai Alvydas ir Valdas Sičiūnai, ansambliui kūrybin- gai vadovauja Vytautas Ja- lautas. Žiūrovų simpatijas pelnė vokalistas Virginijus Karvelis. Gana plati kolek- tyvo koncertinių išvykų geo- grafija: gintariečiams plojo Ukmergės ir Rokiškio, Ute- nos ir Panevėžio bei kitų aplinkinių rajonų žiūrovai. Jų koncertinės programos fragmentai yra skambėję per respublikos radiją, kolektyvą filmavo Lietuvos kino stu- dija.

I konkursą Utenoje „Auk- štaitijs-81“ susirinko paė- giausi Kupiškio, Pasvalio, Utenos, Panevėžio, Zarasų bei kitų rajonų estradines muzikos mylėtojai. Vertini- mo komisijai vadovavo kom- pozitorius Mikas Vaitkevi- čius, — pasakoja ansamblio vadovas Vytautas Jalautas.

Gintariečių pasirodymas buvo puikiai įvertintas. Vo- kalinių-instrumentinių an- samblių kategorijoje jiems atiteko aukšta antroji vieta. Kaip pastebėjo vertinimo ko- misijos narys kompozitorius

Tomas Leiburas, gintariečiai tapo savotišku apžiūros at- radimu, savo atlikimu nustą- binusiu daugelį specialistų. Konkursiniame repertuare gintariečiai atliko D. Beko- rio, V. Kernagio, R. Pauls- beikių kompozitorių kūri- nius. Visos dainos žiūrovų buvo entuziastingai sutiktos. Pasihaigus apžiūrai, „Ginta- ro“ kolūkio vokalinis instru- mentinis ansamblis buvo pa- kviestas dalyvauti iškilmin- game laureatų koncerte. Ute- nos rajono LDT vykdomojo komiteto kultūros skyrius kolektyvą apdovanojo dviem garbės raštais, jam taip pat įleiktas atitinkamas prizas. Reikia pasakyti, kad pirmoji vieta konkurse buvo pripa- žinta panevėžiečiams, kurių kolektyve šiuo metu daly- vauja buvusieji Vilniaus valstybinės filharmonijos vo- kalinio-instrumentinio an- samblio „Vilniaus aidai“ at- likejai.

Pastaruoju metu „Ginta- ro“ kolūkio vokalinis-instru- mentinis ansamblis baigia paruošti naują koncertinę programą, sukuria Naujųjų metų išvakarėse žada supa- žindinti mūsų rajono estrad- dos meno mylėtojus.

L. Vakarls

Paminėjome sukaktis

Lapkričio 17 d. suejo 77 metai, kai gimė lietuvių poezijos lakštingala S. Nė- ris, o P. Sirviui tą dieną būtų sukakę 59 metai.

J. Biliūno vidurinės mo- kyklos literatų būrelis nariai paminėjo šias dvi literatūri- nės sukaktis. Būrelio nariai — dešimtokai — skaitė S. Nėries mintis, aptarė jos pa- žiūrą į kūrėją ir kūrybą. Iš pasakojimų apie savo sunkią praeitį, pirmuosius žingsnius kūryboje į mus tarsi padvelkė poetės jaus- mų tyrumas, nuosirdumas: „Taip pat netikiu, kad mano gyvenimas sekimas ir pa- vyzdingas. Gyvenimas yra iekojimas, iekojimas — kū- ryba. Kūryba — pavojingas kalnų takas į ateitį, kuriuo legali pereiti blaivios gal- vos ir plieninės valios...“

rašė S. Nėris autobiografi- joje.

Dar taip neseniai atsivei- kinome su „Lietuvišku ber- žu“ — poetu P. Sirviu, bet jo eilėraščiai jaudina daugelį. Labai įdomu buvo pris- minti poeto eilėraščius, pa- skaityti ištraukas iš jo atsi- minimų: „Eiles pradėjau kūr- ti turbūt tada, kai rašiau pirmą meilės laiška. Esu dė- kingas už tyrą džiaugsmą ir gily skausmą, ilgęsi, už laimę nelaimėje, už viską, kas žmogiška. Be šito — ne- būtų ir poezijos“. Poeto sie- los virpesys, jo skausmas ir džiaugsmas, prasiveržęs ly- riniais posmais, visada mus laudins, kvies susimąstyti.

R. Karvelytė

J. Biliūno vidurinės mokyklos literatų būrelis narė

Redaktorius ST. VINCIONAS

Gydytojai

LETAI DAMASIENEI
Nuosirdžiai Jus užjau- ciame dėl brangios na- mytės mirties.

Anykščių rajono Cen- trinės ligoninės gy- dytojai

REGINAI

BURNEIKIENEI
Gilaus liūdesio valan- dą, mirus mylimam tėve- liui, reiškiamo nuosirdžią užuojautą.

Anykščių 2-osios vi- durinės mokyklos mo- kytojai

MARYTEI SAPOLIENEI

Leiskite, nors keliais užuojautos žodžiais pa- lengvinti Jūsų skausną, netekus brangios mamytės.

Kurklių vidurinės mokyklos pedagogai

Ukmergės tarybinis ūkis-technikumas skelbia, kad pratesiamas priėmi- mas mokyti į neakivaiz- dinio mokymo skyriaus žemės ūkio elektrifikaci- jos specialybę.

Smulkesnė informacija teikiama technikumо ne- akivaizdinio mokymo sky- riuje. Ukmergė. Kauno g-vė Nr. 108. telef. 5-3264. Direktorių

Mirus ANICETUI TI- TENIUI, reiškiamo nuo- sirdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems. Anykščių gimnazijos IV laidos abiturien- tai

STASEI ZVIRBLIENEI
Netekus brangaus bro- lio, nuosirdžiai užjaučia Klaniūnienė, Katilnė- nė, Repečkienė, Za- bielos, Petronai.

Kviečia Kultūros rūmai

Svečiuosis Panevėžio teatras

Gruodžio 6 dieną žiūrovus i Kultūros rūmus kviečia profesionalų pastatytas spek- taklis Anykščiuose lankysis Panevėžio dramos teatras.

Pirmą kartą Anykščiuose

Senosios muzikos ansamb- lis Lietuvoje susikūrė nese- niai, tai gal būtų sekimas kai- mynų estų pavyzdžiui, kur jau seniai koncertuoja seno- sios muzikos ansamblis „Hortus musicus“. Lietuvių senosios muzikos ansamblis „Musica humana“ per kele- tą gyvavimo metų išgarsėjo ne tik Tarybų šalyje, bet ir už jos ribų. Jų programoje — kūriniai, sukurti XIV-XVI amžių laikotarpyje. Išgirsime renesanso epochos prancūzų, italų, angli kompozitorių G. de Mašo, H. Perselo, A. Ko- relio, G. K. Vagenzeilio kū-

Pamatysime Frico Hochvel- derio 3 veiksmų komediją „Nekaltasis“, režisuotą TSRS nusipelnusio liaudies artis- to J. Milinio. Spektaklio pradžia 19 val. 30 min.

rinus. Siame koncerte kar- tu su ansamblio atlikėjais A. Vizgirda (fleita), E. Pi- ličiausku (obojus), J. Bane- vičium (violončelė), J. And- rejevu (klavesinas) pasiklau- sysime trombonisto T. Ado- mavičiaus ir dainininkės Giedrės Kaukaitės — garsių atlikėjų, susilaukusių didelio pasisekimo ir populiarumo. LTSR valstybinės filharmoni- jos senosios muzikos an- samblis „Musica humana“ Anykščiuose lankysis pirmą kartą. Koncerto pradžia 19 val. 30 min.

R. Vitaitė

UŽSIENYJE

⊙ Tarptautinė nacių ben- drija pritarė Tarybų Sąjun- gos pasiūlymui priimti de- klaraciją dėl kelio branduo- linei katastrofai užkirtimo. skelbiančią branduolinio ginklo panaudojimą pirmie- siems sunkiausiu nusikalti- mu žmoiniai. „Niekada ne- bus pateisinti tie veikėjai, kurie nuspreštų pirmieji pa- naudoti branduolinį ginklą, niekada jiems nebus atleis- ta“, — sakoma SNO Gene- ralinės Asamblėjos pirmojo komiteto priimtoje rezoliuci- joje.

⊙ Tarybų Sąjungai pade- dant, rašo laikraštis „Panc“. Nigerijoje nutiesti du naf- totiekliai, kurių ilgis — dau- žiau kaip 900 kilometrų, o praleidžiamoji galia — 18,7 milijono tonų per metus. Sparčiai statoma metalurgi- jos gamykla Adzakute. Jos pajėgumas — 1,3 milijono

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского район- ного комитета КП Литвы в Аникшяйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Вянчионас, г. Аникшяй (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.264 Užsak. Nr. 2019

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31.

Indeksas 87262.

